

۲۰۱۶/۰۳/۰۷

عارف عباسی

معضله طالبان

گروه جنگنده طالب از اشتراک در مذاکرات صلح ابا و ورزید

منبع: بی بی سی - مترجم و مبصر: عارف عباسی - مؤرخ: ۵ مارچ سال ۲۰۱۶

طالبان می گویند تا وقتی که نیرو های بین المللی افغانستان را ترک نکند در مذاکرات جدید صلح با حکومت افغانستان اشتراک نمی ورزند.

قرار بر این بود که مذاکرات رویارویی هفته آینده در پاکستان بین طالبان، افغانستان، پاکستان، چین و امریکا آغاز گردد.

طالبان تمرد مسلحانه را علیه حکومت افغانستان بعد از زوال قدرت شان در سال ۲۰۰۱ تا حال دنبال می کنند.

مذاکرات بین هردوجانب از یک سال بدینسو معلق ماند.

هیأت چهار بعد هماهنگی و انسجام بشمول نمایندگان افغانستان، پاکستان، چین و امریکا در ماه فبروری به آغاز مذاکرات در ماه مارچ اصرار می ورزیدند.

طالبان طی نشر اعلامیه ای به روز شنبه، ۵ مارچ این راپور ها را رد کرد.

در اعلامیه آمده که ما این افواها را قاطعانه رد نموده و رهبری امیرات اسلامی به هیچ کس اجازه شمول در این مذاکرات را نداده.

اعلامیه می افزاید که امیرات اسلامی یک بار دیگر تأکید می نماید تا زمانی که اشغال افغانستان خاتمه نیابد و لست

های سیاه محو نگردد زندانیان بیگناه رها نشوند این نوع مذاکرات بیهوده و گم راه کننده نتیجه بار نمی آورد.

ختم خبر

تبصره مترجم:

گمان نمی رود حتی منطق عامیانه این تصمیم را مولود اراده مستقل و واقعیت گفتار و کردار طالبان بدانند. حقایق چون آفتاب در اندوخته های تجارب چندین ساله می درخشد. این یک واقعیت عیان شناخته شده دنیایی است که چرا جریان طالب ایجاد شد و چگونه به زوال رفت. سقوط نظام طالبانی موجب بیرون ماندن پاکستان از حلقه سود برداران منطقه از افغانستان بوده پاکستان برای حفظ منافع ستراتیجیک خود و ایجاد موانع از توسعه روز افزون سیاسی

و اقتصادی رقیب اتومی خود برای بار دیگر طالبان نوی آفرید (سال ۲۰۰۳) به مراتب مجهز تر، منظم تر و درچوکات ضوابط نظامی متشکل تر با شیوه های عصری تر که در برابر حکومت افغانستان و قوت های بین المللی قرار داده شدند. مقاومت طالبان در جنگ هلمند علیه دو قدرت بزرگ نظامی جهان با تمام وسائل و تجهیزات عصری ثقیل زمینی و هوایی مبین یک نبرد قابل توجه چلیکی بود که به سویه عالی سوق و اداره شده بود. .

پاکستان غرض سوء استفاده از احساسات دینی مردم افغانستان روکش دین را بر جریان طالب پهن کرد و برای ایجاد تفرقه بین ملت و کسب حمایت مردم بعضی مناطق اکثریت را از قوم پشتون استخدام نمود.

شرائط سیاسی بین المللی مرحله نوینی برای پاکستان خلق نموده که این کشور را در اتخاذ تصمیم به دو راهی قرار داده است:

۱- همکاری صادقانه در برگزاری مذاکرات صلح و کشاندن طالب به پای میز مذاکره.

۲ - تداوم سیاست عمق ستراتیژیک و تسلط سیاسی و اقتصادی بر افغانستان.

سرتاج عزیز مشاور سیاسی پاکستان برای یک مانور سیاسی هفته گذشته سفری به واشنگتن داشت. سخنان سرتاج عزیز در نهاد اندیشوی روابط سیاسی به روز سه شنبه اول مارچ جالب و قابل توجه است که خود مبین نیمه اعترافات نفوذ و سلطه پاکستان بر طالبان است.

او گفت « پاکستان تاحدی بر طالبان نفوذ دارد چه رهبران شان این جا زندگی داشته و از تسهیلات طبی ما مستفید می گردند و خانواده های شان در پاکستان اند. ما این امکانات را بحیث وسیله فشار مورد استفاده قرار داده ایم که طالبان را به میز مذاکره بکشانیم .

پاکستان طالبان را در ۷ جولای ۲۰۱۵ تحت فشار قرار داد که به مذاکره بنشینند. ما تحدید استفاده طالبان و خانواده های شان را از تسهیلات صحی پاکستان و تحدیدات رفت و آمد و حتی تهدید نمودن شان را به اخراج از پاکستان بحیث وسیله فشار بکار بسته ایم تا آنها را وادار به نشستن دور میز مذاکره نمائیم. اما پاکستان به وکالت افغانستان با طالبان مذاکره نمی نماید چه تعهداتی که افغانستان به طالبان می سپارد پاکستان در چنین موقف نیست. »

سرتاج عزیز می افزاید که « ما به رهبران طالب پیام های شدید و خشن داده ایم و به ایشان اذعان داشته ایم که ۳۵ سال مهماندار شما بوده ایم و دیگر بس است، بخاطر حضور شما در پاکستان مورد ملامتی و انتقاد جهان قرار داریم. »

سرتاج عزیز در حصول قناعت مستمعین خود با مشکل مواجه بوده دلائل وی با موجودیت اطلاعات دقیق در مورد سیاست پاکستان قناعت بخش نبود گرچه گفت که بعد از رویکار آمدن حکومت نو در سال ۲۰۱۳ تغییرات چشمگیری در سیاست پاکستان علیه گروه های تروریستی بدون هیچنوع تبعیض بوجود آمده. »

به روز دوشنبه ۲۹ ماه فیروزی سرتاج عزیز در کنار وزیر خارجه آمریکا گفت «حالا پاکستان هیچنوع دلچسپی به ایجاد خشونت و بی ثباتی در افغانستان نداشته، کی برای حفظ خانه خود حویلی همسایه را آتش می زند» (۱).

عامل عمده دیگر شرط اساسی موافقه کانگرس آمریکا به فروش طیارات اف-۱۶ به پاکستان بازنگری پاکستان در سیاستش در حمایت، پناه دادن و تقویه نیرو های دهشت افکن مخصوصاً طالبان بوده و باید پاکستان با اعمال نفوذ طالبان را وادار به مذاکره مستقیم با حکومت افغانستان سازد.

به سرتاج عزیز گفته شود که در این ۳۵ سال میزبانی صرف بودوباش رهبران طالبان و خانواده های شان در خاک شما و استفاده از تسهیلات طبی تان مطرح نبوده ، بلکه شما با سوء استفاده از موقف جوانان محروم، بی پناه و محتاج افغانستان آنها را از لحاظ عقیدتی در مدارس دینی تحت اداره آی اس آی و از لحاظ نظامی در تعلیمگاه های مخصوص اردوی خود تربیه شده برای خون ریزی، ویرانی و بربادی افغانستان گسیل نمودید. شما ۳۵ سال در حویلی همسایه آتش افروختید و زمینه انکشاف و اعمار مجدد را برای افغانستان ضیق ساختید و شما خائنه ترین و ظالمانه ترین سیاست را در برابر افغانستان پیشه نموده توسط طالبی که پناهش دادید، تعلیمش دادید، تجهیز و تسلیحش کردید به نام اسلام در افغانستان پیاده کردید .

حالا هم این طالب نیست که از مذاکره اباء می ورزد بلکه این هم تصمیم اداره مخرب استخباراتی شما بوده جزء خدعه ها و تزویر های سیاسی شما برای چنه زدن و گران فروشی است .

پایان

